

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Spółki z o.o. w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Stołecznemu Zarządowi Infrastruktury w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 8 stycznia 2014 r., sygn. akt VI ACa 947/13,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wykonawca w skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie kwestionował przede wszystkim zastosowanie art. 635 k.c. twierdząc, że strony zawarły umowy ramowe, a nie umowę o dzieło, a zatem na tej podstawie prawnej nie można było dokonać odstąpienia od umowy. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołano kilka argumentów. Po pierwsze, wskazano na oczywistą zasadność skargi, która właśnie miała wynikać z błędnego zastosowania przez Sąd Apelacyjny art. 635 k.c. Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. Choć może budzić wątpliwości, czy art. 635 k.c. znajduje zastosowanie, to niewątpliwie sądy z reguły mają margines oceny swobody co do tego, czy w sprawie zawarto umowę o dzieło, czy nie – od tego rozstrzygnięcia zależy, czy art. 635 k.c. mógł mieć zastosowanie. Choćby zatem nawet na tle tej sprawy można mieć wątpliwości co do rodzaju zawartej przez strony umowy, to wątpliwości w tym zakresie mogą co najwyżej służyć do uzasadnienia zarzutu kasacyjnego. Ponadto, w zakresie sądu *meriti* pozostaje ocena, czy art. 635 k.c. można zastosować do konkretnych zleceń doprecyzowujących zawarte umowy, czy do całych umów. Niewątpliwie lektura zaskarżonego wyroku nie dowodzi, aby Sąd Apelacyjny w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożył czy zastosował prawo. Po drugie, w skardze kasacyjnej wskazywana jest potrzeba wykładni art. 635 k.c. pod kątem tego, czy na tej podstawie prawnej dopuszczalne jest odstąpienie od umowy, nawet jeśli opóźnienie, o którym mowa w przepisie, jest niezawinione. Kwestia ta wątpliwości jednak nie budzi. Brzmienie przepisu jest jednoznaczne - chodzi o opóźnienie, bez względu na to, co jest jego przyczyną. Przepis ten stoi na straży interesów zamawiającego, któremu, z różnych względów, ma prawo zależeć szczególnie na terminowej realizacji zamówienia. Ponadto brak w doktrynie rozbieżności poglądów w tym zakresie. W orzecznictwie sądów powszechnych zdarzają się pojedyncze orzeczenia wskazujące na niedopuszczalność odstąpienia od umowy na podstawie

art. 635 k.c., jeśli za opóźnienie wykonawca nie ponosi odpowiedzialności. W orzecnictwie Sądu Najwyższego problem ten podniesiono w wyroku z dnia 21 września 2006 r., I CSK 129/06. Trafnie tam wskazano, że w art. 635 k.c. nie chodzi o zawinienie bądź niezawinienie wykonawcy. Istotna może być przyczyna opóźnienia, która może decydować o tym, czy do opóźnienia w ogóle doszło. Jak Sąd Najwyższy trafnie wskazał, że jeśli zamawiający nie umożliwił wykonawcy wykonania dzieła, to oczywiście nie może być mowy o powstaniu opóźnienia po stronie wykonawcy, choćby termin do wykonania dzieła przewidziany w umowie minął. Artykuł 635 k.c. we wskazywanym przez skarżącego zakresie został już zatem wyjaśniony w orzecnictwie Sądu Najwyższego i nie ma potrzeby dalszej jego wykładni. Osobną kwestia jest *ad casum* ocena, czy do opóźnienia doszło. W tym zakresie, jeśli skarżący nie podziela stanowiska sądu *meriti*, może co najwyżej formułować zarzut kasacyjny - nie uzasadnia to jednak wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Po trzecie, skarżący do uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Dotyczy ono tego, czy na podstawie art. 635 k.c. można odstąpić od tzw. ramowej umowy o dzieło, czy też dopiero od szczegółowych umów o dzieło na jej podstawie zawieranych. Kwestia ta także nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jeśli bowiem umowę *ad casum* uzna się za umowę o dzieło, to art. 635 k.c. znajdzie do niej zastosowanie bez względu na to, czy taką umowę będzie się uważało za umowę ramową, czy nie. Ponadto umowa ramowa, choć może nie przewidywać *expressis verbis* terminu do spełnienia świadczenia, to jednak zakłada, że świadczenia wynikające z zawieranych na jej podstawie umów szczegółowych będą realizowane w terminie. Jeśli umowy szczegółowe nie są realizowane w terminie, to dla zamawiającego traci sens umowa ramowa. Nie ma zatem przeszkód, aby art. 635 k.c. nie stał na straży jego interesów i nie pozwolił od takiej umowy odstąpić. Można przyjąć, że wykazanie spełnienia przesłanki opóźnienia, o którym mowa w tym przepisie, będzie właśnie dotyczyło opóźnienia w spełnieniu kolejnych świadczeń szczegółowych wynikających z zawieranych na danej podstawie umów.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

I.n